

му не трѣбва, продава ще и онова, что му трѣбва. Ч. 173. „Що ме на тимаръ удирашъ? Даль ке ме мене продадишъ? М. 97. Продава сѣ тѣнка Яна хубава, Продава сѣ за дванайсе кесѣ. Д. 66, 14—15. Мойто ѣ лице продадено. Пс. 8, 94.

Проданъ с. ж. продажа: Въ това врѣмя ималъ вѣлна за проданъ. Л. Д. 1870 р. 176. Моя-та стража ще ѣ найде и ще ѣ доведе тукъ, като робинѣ за проданъ (какъ *продажную пльнину*). Р. 95. За проданъ ли ти сѣ дръвѣта (= *продаемъ ли дрова? Продажнѣя ли у тебѣ дрова?*)—Цѣли тѣла отъ първото течение на „Пер. Списание“, издадено въ Браила, не се намѣрватъ вече за проданъ (= *не нахоятся болѣе въ продажѣ, нѣтъ въ продажѣ*).

Продѣръж и. св. **Продѣирамъ** и. дл. *продеру, продираю*: Нашыйтъ народъ е почелъ да продира булото, което Гърцитѣ до скоро са потегляли предъ очитѣ му. Э. Г. Г.

Продзѣрка с. ж. щелочка: Дзиздъ дзиздосано, варъ варосано, ни дзирка ни продзирка (янце). М. р. 531 (*лат.*).

Продѣръж и. св. *проложу* путь: Хаджи Михаль рѣши сѣ да си проправи и продѣръжъ путь. Гн. 231.

Продължѣж и. св. **Продължавамъ** и. дл. *продолжу,—аю; удлиню,—аю*: Заловихъ да разширочавамъ и да продължавамъ пещерѣтъ си. Р. С. 41. „Какво че ми дадете да ви кажа какво да сѣ продължи дървото, рѣкли му: какво-то сякашъ“. Човѣко зель та наставилъ дърво-то съ едно парче, и оно станало дѣво. Ч. 259. Той продължава сѣ пѣсень-тъ. Р. 46. Продължи Святославъ думѣ-тъ си. Р. 39.

Продранъ пр. о *голось* надорванный (см. прѣдранъ): Кървавъ показѣ сѣ паличъ страшно С' сынкавъ продранъ глас' он' изговори. Гн. 99.

Продумамъ и. св. **Продумвамъ** и. дл. *проговорю, говорю*: промолвлю, скажу: Гора никому не дума, Я Либену гора продума. Д. 24, 21—22. И подъ мене конь продума. Ч. 334. Друга (жѣлтичка) му (на момиче-то) дадохъ да ми продума, И нежъ зема пакъ ли не дума. Д. 79, 11—12. Хайдутинъ-тъ не продумва, малчи и сѣ стои. Л. Д. 1876 р. 183. Когато сѣ разгнѣвенъ, прѣди да продумашъ прѣброй до десеть. Л. Д. 1874 р. 181. Благодарѣ! продума комисъ. Р. 51. Азъ на гавѣзи продумахъ. Д. 51, 23. Две са сѣ дѣми продумали. Пс. 21—22, 548.

Продѣхвамъ и. дл. вѣю: Кога въздухъ-тъ сѣ клати легкычко тогава казвамы че вѣтѣръ продухва, а кога врьви по-бръзо, казвамы вѣтѣръ духа. Л. Д. 1871 р. 92.

Продѣнѣж сѣ и. св. **Продѣнвамъ** сѣ и. дл. *провалюсь, проваливаюсь* (*первоначально о выпаденіи дна въ бочкахъ и пр.*): Дѣто Давидытѣ осадены пльнѣтъ вѣчно съ вода продѣнены делвы (*dans de*